

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.851/2021/4.

A Fővárosi Ítéltábla Czudar Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe ügyintéző: dr. Czudar Balázs ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe.) felperesnek – a Dudás, Hargita, Zavodnyik Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Dudás Gábor ügyvéd) által képviselt alperes (alperes címe) alperes ellen – közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 8. napján kelt 27.P.20.727/2021/8. számú ítélete ellen az alperes 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 (Százezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az országgyűlési képviselő felperes 2021. január 6. napján fordult a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszter (a továbbiakban: alperes) alpereshez, közérdekű adatként kérve az alperes tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó cégl Zrt.-re vonatkozó 2019. január 1. és 2020. december 31. között hozott tulajdonosi jogot gyakorló határozatok, azaz egyedi részvényesi határozatok 15 napon belüli, e-mail útján történő megküldését. Az alperes 2021. január 22. napján kelt levelében a teljesítési határidő 45 nappal történő meghosszabbításáról adott tájékoztatást, majd 2021. február 22-i válaszlevelében a kérelem teljesítését 259.000 forint költségtérítés megfizetéséhez kötötte arra hivatkozva, hogy a kiadni kért dokumentumok olyan adatokat tartalmaznak, melyek nyilvánosságra hozatala az Infotv. és a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény alapján tiltott, így ezen adatok felismerhetetlenné tételéről gondoskodnia

kell. A költségtérítés kapcsán arra hivatkozott, hogy az adatok kitakarása a határozatok nagy számára tekintettel jelentős költséggel járó jogi és adminisztratív munkát igényel, melynek teljesítéséhez az alperes részéről jogi szakértők bevonására, illetve az adatok felismerhetetlenné tételére és a munka koordinálása céljából adminisztratív munkakörben dolgozó alkalmazottak bevonására volt szükség. Az alperes a jogi szakértők munkájának, illetve az adminisztratív munkakörben dolgozó alkalmazottak tevékenységének és a papírhasználati igénynek az ellenértékét a fenti összegben határozta meg.

[2] A felperes 2021. március 22. napján előterjesztett keresetlevelében és további perfelvételi nyilatkozataiban 54.416 forint összegben elfogadta az alperesi költségigény megalapozottságát. A 4.416 forint másolási díjat és az 50.000 forint munkadíjat meghaladóan azonban az alperes követelését a közérdekű adat iránti igény teljesítéséért megállapítható költségtérítés mértékéről szóló 301/2016. (IX. 30.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) rendelkezéseivel ellentétesnek tartotta. Kérte tehát keresetében az alperest arra kötelezni, hogy 54.416 forint költségtérítés ellenében adja ki elektronikus úton a pert megelőző kérelemmel érintett adatokat. Perköltségigényét az elsőfokú eljárásra vonatkozóan 200.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjban jelölte meg.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és felperes perköltségben való marasztalását kérte. Állítása szerint az érintett határozatok üzleti titoknak, államtitoknak és ún. tükröződő államtitoknak minősülő adatokat tartalmaznak, így szükséges a 368 oldalnyi részvényesi határozat áttekintése, a ki nem adható adatok meghatározása és felismerhetetlenné tétele. A munka jelentős jogi szakértelmet és adminisztratív tevékenységet igényel, amellyel kapcsolatban megbízási szerződés alapján 7 és fél órára 35.000 forint + áfa /óra ügyvédi munkadíjjal számítottan 333.375 forint ügyvédi munkadíjból álló költsége merül fel, valamint további 88.000 forint többletmunkabér a két alkalmazottja 20 órai tevékenysége okán, a Kormányrendelet 4. § (4) bekezdése alapján számított 4.400 forint óra díjazással számítottan. Így mindösszesen 421.375 forintnak megfelelő személyi költséget és további 4.416 forint másolási költséget, azaz 425.791 forint költséget kalkulált. Megerősítette, hogy kész a kereset szerinti adatok kiadására, de erre csak költségei megtérítése mellett köteles. Értelmezése szerint a költségtérítés az adatkiadási kérelem teljesítése megtagadásának speciális oka, így az eredetileg igényelt 259.000 forintot meghaladó összeg is megilleti. Ez azért indokolt, mert a felperes nemcsak az alperestől, hanem az cég1 Zrt.-től is kérte az adatok kiadását, azonban csak az alperessel szemben indított pert, a felek között kialakult gyakorlattól eltérően. Így az eredetileg közölt 259.000 forintot meghaladó költsége az cég1 Zrt.-nél keletkező kalkulált költséggel azonos.

[4] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta, és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a e-mail cím1 email címre megküldve 54.416 forint költségtérítés megfizetése ellenében adja ki a felperesnek az alperes tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó, cég1 Zrt.-re vonatkozó 2019. január 1. és 2020. december 31. között hozott tulajdonosi joggyakorló határozatokat (egyedi részvényesi határozatokat). Ezen felül az alperest a felperes részére 127.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

[5] Az elsőfokú bíróság az Infotv. 3. § 5. pontjára, 26., 27. §§-aira, a 29. § (1) és (4) bekezdésére, az (5) bekezdés a) és c) pontjára, valamint (6) bekezdésre, a Kormányrendelet 3. § (1)-(2) bekezdésére, 4. § (3) és (4) bekezdésére, továbbá az Infotv. 31. § (1) és (2) bekezdésére és annak szerkezetéből levezetett érvelésre alapított ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az Infotv. 20. fejezetében felsorolt indokokra hivatkozással tagadható meg az adatkiadás, következésképpen az Infotv. 27. §-ának hatálya alá tartozó tények minősülnek az adatkiadás megtagadásának alapjául szolgáló okoknak. A 21. fejezet azonban az igény elbírálásának rendjét tartalmazza, s e fejezeten belül rendelkezik a törvény 29. § (4) bekezdése úgy, hogy az adatkiadásra kötelezett adatkezelő az aránytalan költségekkel eljáró igény teljesítését a költségtérítés megfizetéséhez kötheti. Az elsőfokú bíróság így arra következtetett, hogy az igény elbírálása során először azt kell adatkezelőnek vizsgálnia, hogy van-e adatkiadást akadályozó ok, ilyen ok hiányában az adatok kiadását az adatkezelő költségtérítés megfizetéséhez kötheti, tehát a költségtérítés megfizetésének elmulasztása vagy megtagadása nem az adatkiadás megtagadását megalapozó, hanem a kötelezettség teljesítését akadályozó körülmény.

[6] Utalt továbbá a Kúria Pfv.20.877/2018/4. számú ítéletének indokolására, mely szerint a perben az alperes hivatkozhat valamely korábban fel nem merült megtagadási okra, azonban az alperes utóbb felemelt összegű költségtérítési igénye tévesen alapult ezen a hivatkozáson. Az elsőfokú bíróság értelmezése szerint az adatkezelő akkor is kérhet költségtérítést, ha azt a pert megelőzően nem tette, ám az eredetileg megjelölnél magasabb költségek perbeli érvényesítésére nincs lehetőség. Ennek megfelelően a 259.000 forintot jelentősen meghaladó, 425.791 forint költség megfizetését a perben nem kérheti. Az Infotv. 31. § (1) bekezdése értelmében a felperes az alperes adatok kiadására kötelezését vagy a költségtérítés összegének felülvizsgálatát kérheti a perben, s jelen per tárgya az utóbbi igényérvényesítés, tehát az alperes által előzetesen közölt költségtérítési igény által determinált keretek között hozhat a bíróság döntést, azaz arról, hogy 54.416 vagy az előzetesen közölt 259.000 forint költségtérítéshez köthető-e az adatok kiadása. Az eredeti igénynél magasabb összegű költség perbeli érvényesítése kizárt, mivel az alperes pert megelőzően közölt költségtérítési igénye a felperesi igényérvényesítés ténybeli alapja, ami a perben nem változtatható meg.

[7] A fentiek mellett az Infotv. 31. § (2) bekezdéséből az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy az adatigényles teljesítéséért kért költségtérítés összegének megalapozottságát az adatkezelőnek kell bizonyítania (Pf.20.032/2020/4., Pf.20.103/2020/5.). Ez azt jelenti, hogy az adatkezelőnek részletes, az igénylés teljesítéséhez szükséges munkafázisokra lebontott kimutatást kell előterjesztenie, ennek hiányában nem ítéltető meg a költségigény megalapozottsága, s ezt az alperes terhére kell értékelni. Az alperes költségigénye az elsőfokú bíróság megállapítása szerint nem felelt meg ezen követelményeknek: csak általánosságban hivatkozott a kérelem elbírálásának a jogi szakértők és alkalmazottak igénybevételeből adódó magas költségeire, továbbá a papírhasználati igényre, annak ellenére, hogy a felperesi kérelem elektronikus adatkiadásra irányult. Nem közölte a költségei megalapozottságának mérlegelésére alkalmas körülményeket, azaz nem tett eleget az Infotv. 31. § (2) bekezdés szerinti kötelezettségének. Az alperes arra is hivatkozott, hogy a felek közti gyakorlat alapján a felperestől azt várta, hogy az cég1 Zrt.-vel szemben jár majd el, ezért az cég1 Zrt. által kalkulált költség megfizetését igényelte a pert megelőzően, s csak a kereset benyújtását követően szembesült azzal, hogy a felperes csak a

tulajdonosi joggyakorlóval szemben indított pert. Ezen érvelés alapján azonban az elsőfokú bíróság nem adott helyt a magasabb összegű költségterítésnek, ugyanis nincs relevanciája annak, hogy az alperes előzetesen miért a tényleges költségeinél alacsonyabb összegben jelölte meg igényét.

[8] Hangsúlyozta, hogy a közfeladatot ellátó központi közigazgatási szerv alperesnek napi működésében, ingyenesen kell az igényelt adatokat rendelkezésre bocsátania, mely bizonyos mértékű munkaerőráfordítást szükségképpen igényel, ez a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alapjog intézményi biztosításának velejárója. A közfeladatot ellátó apparátusnak azonban késznek kell lennie arra, hogy a tevékenységét illetően hozzá intézett adatigénylést a törvényi feltételek fennállása esetén teljesíthesse.

[9] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, a másodfokú eljárásban tárgyalás tartását kérte. Elsődlegesen a Pp. 383. § (2) alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a Pp. 381. §-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak az eljárás megismétlésére kötelezését kérte. Perköltségigényét hat óra ügyvédi tevékenységre tekintettel 210.000 forintban jelölte meg a másodfokú eljárásra vonatkozóan az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján.

[10] Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság kirívóan okszerűtlenül értékelte a perben beszerzett bizonyítékokat, mellőzve az alperes által előterjesztett okirati bizonyítékokat, továbbá az anyagi pervezetés követelményét megszegve nem adott kioktatást a feleknek a perben bizonyítandó tényekre, bizonyítási kötelezettségre vonatkozóan. Sérelmezte továbbá, hogy a felek eltérő nyilatkozatai ellenére nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy az alperesnek a felperes által kiadni kért adatokat kitakarással vagy anélkül szükséges-e kiadnia, és amennyiben az alperes alkalmazhat kitakarást, az adatok kiadása során azt milyen mértékig teheti meg. Ezáltal az elsőfokú ítélet nem végrehajtható.

[11] Kiindulása szerint a felek között nem volt vita abban, hogy az alperes jogszerűen igényelt költségterítést, csupán annak összecszerűsége volt vitatott. Miután az alperes csatolta az adatigénylésbe bevont jogi szakértő, azaz alperesi jogi képviselő teljesítésigazolásait, s ezek valódiságát a felperes nem vonta kétségbe – csupán azt vitatta, hogy az alperesnek magasabb összegű költségigénye merült fel, mint az cég1 Zrt.-nek –, az elsőfokú bíróság ezen okiratokat tévesen hagyta figyelmen kívül. Állította, hogy az adatigénylés nyomán ténylegesen elkészítette a kért adatokat tartalmazó adathordozók másolatát, azokban kitakarta a személyes adatokat: a banktitoknak, üzleti titoknak, valamint a 2009. évi CLV. törvény szerint minősített adatoknak tekintendő, vagy azokra utaló adatokat. Rámutatott, hogy a jogi szakértő költsége már önmagában meghaladta az adatigényléskor az alperes által megjelölt 259.000 forintot. Hangsúlyozta, hogy bizonyított és megalapozott költségigénye mellett az elsőfokú bíróságnak a keresetet el kellett volna utasítania, arra tekintettel, hogy a költségek megfizetését a felperes nem vállalta.

[12] Sérelemzte, hogy az elsőfokú bíróság a feleket nem tájékoztatta a bizonyítandó tényekről, a bizonyításra köteles fél megjelöléséről annak ellenére sem, hogy a felperes az alperes által csatolt okiratok elfogadhatóságát vitatta, azonban bizonyítást nem ajánlott fel. Hiányolta a felismerhetetlenné teendő adatok ítéleti megjelölését is. E körben hangsúlyozta, hogy a felperes nem vitatta, hogy az alperes az adatigénylés teljesítése során a személyes adatokat jogosult kitakarni és az alapítói határozatok tartalmazhatnak további, nem nyilvános adatokat is. Értelmezése szerint az ezek kitakarásával kapcsolatos feladatok elvégzésének költségigényét becsülte a felperes 50.000 forintra. Az alperes hangsúlyozta, hogy az általa csatolt alapítói határozatokról készült lista a határozatok címe alapján is arra enged következtetni, hogy azokban üzleti titok, védett ismeret, banktitok, valamint a 2009. évi CXXII. és a 2009. évi CLV. törvény szerinti minősített adatok is szerepelnek. Így a felismerhetetlenné teendő adatkör meghatározása speciális jogi szakértelmet igényel, a külső szakértő bevonása indokolt volt. A bizonyítandó tények, a bizonyítási teher és a kitakarandó adatkör vonatkozásában elmaradt anyagi jogi pervezetés és kioktatás okán nem értett egyet az elsőfokú bírósággal atekintetben, hogy épp bizonyítatlanság miatt nem fogadta el az alperesi álláspontot, s emellett sérelemzte, hogy azt nem tartotta szükségesnek az elsőfokú bíróság, hogy anyagi pervezetés keretében is jelezze ezt a körülményt, ekként felhívja az alperes figyelmét bizonyítékai elégtelenségére. Hangsúlyozta, hogy megfelelő kioktatás mellett további bizonyítással szolgálhatott volna, a Pp. 163. §-a alapján csatolta volna mind a kitakart, mind a kitakarás nélküli szövegváltozatokat, azonban figyelmeztetés nélkül a 2009. évi CLV. törvény szerinti minősített adatok miatt nem tartotta célszerűnek ezen bizonyítékok csatolását, hiszen az adatok indokolatlan kiadásával az alperes részéről eljáró személyek akár bűncselekményt is elkövethetnek.

[13] Idézte az ítéltábla 32.Pf.20.912/2018/9-II. végzését, amelynek indokolása szerint a közérdekű adat megismerésére vonatkozó igény elutasítása esetén az adat kiadása iránti perben a megtagadás jogszerűségét az adatkezelőnek kell bizonyítania, tehát a bizonyítás kereteit az alperesi védekezés jelöli ki. A hivatkozott ügyben az üzleti titok körében előadott védekezés elbírátlan maradt, az elsőfokú bíróság az 1952. évi III. törvény (rég Pp.) 3. § (3) bekezdése szerint elmulasztotta kioktatási kötelezettségét. Az alperes előadása szerint az aktív közrehatásnak az új Pp. rendelkezései szerint az anyagi pervezetés feleltethető meg, az anyagi jogi pervezetés, a perkoncentráció nagyobb bírói aktivitást, közrehatást igényel akként, hogy meghatározza a tényállás megállapítása és jogvita elbírálása szempontjából relevánsnak és bizonyítandónak tekintett tényeket, valamint kioktatást ad az állítás és bizonyítás kötelezettsége tárgyában. Így a Pp. 237. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnak a bizonyításra szoruló tényeket a felek hivatkozásaira tekintettel konkrétan meg kellett volna határoznia, megjelölve azt is, hogy az adott tény bizonyítására melyik fél köteles. E tájékoztatási kötelezettség célja annak biztosítása, hogy a fél bizonyítási indítványait a jóhiszemű és célszerű pervitel követelményének megfelelően előterjeszthesse. A tájékoztatásnak egyediesítettnek, teljes körűnek és minden kérelemre kiterjedően kell lennie (Kúria Kfv.37.955/2019/5.). Mindezek nyomán arra az álláspontra jutott, hogy az elsőfokú ítélet sérti a sérti a Pp. 6. §-át, 237. § (2) bekezdését, a 267. §-át, 276. § (1), (4) és (5) bekezdéseit, a 279. § (1) bekezdését és 346. § (4)-(5) bekezdését.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben is megalapozatlannak találta. Értelmezése szerint az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes tényleges költségei ugyan magasabbak az adatigényléskor előadottaknál, azonban azt arra figyelemmel utasította el,

hogy az alperes az adatigénylésre adott válaszában nem indokolta részletesen, munkafolyamatokra lebontva a költségigényét. Álláspontja szerint az elsőfokú bírói jogértelmezés a költségtérítés perbeli érvényesíthetőségét kiüresíti és a kúriai joggyakorlat ellen hat, amennyiben ugyanis a kúriai gyakorlat szerint az alperesnek módja van a perben is költségigényt előterjeszteni, ennek megalapozottságát a perben is igazolhatja. Így az adatigényléskor adott válaszából függetlenül akár arra is jogosult, hogy a korábbi költségigényét a tényleges költségeknek megfelelően a perben felemelje. Ekként nem látta akadályát annak, hogy a bíróság a ténylegesen előadott és bizonyított költségek megtérítéséről rendelkezzen. Mivel azonban a magasabb összeg megfizetését a felperes nem vállalta, az elsőfokú bíróságnak az Infotv. 29. § (3), (4) és (5) bekezdései alapján a keresetet el kellett volna utasítania.

[15] Az Infotv. 30. § (1) bekezdése alapján hiányolta, hogy az ítélet rendelkező része nem terjed ki annak meghatározására, hogy melyek az alperes által kitakarandó adatok, holott a felperesi adatigénylés nyomán az alperes által csatolt lista alapján alappal következtethetett arra, hogy az adatigénylés kiterjed olyan adatokra is, melyek a felperes által nem megismerhetők.

[16] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte azzal, hogy az elsőfokú eljárásban csatolta az ügyvédi megbízási szerződést, mely szerint a jogi képviselő díja a másodfokú eljárásban 100.000 forint + áfa.

[17] Az elsőfokú ítélet helyesnek tartott indokainak hangsúlyozása mellett annak végrehajthatóságát nem tartotta aggályosnak. Álláspontja szerint a Pp. 2. § (2) bekezdése szerint a bíróság a kérelemhez kötve van és a kitakarás terjedelmének megállapítására vonatkozóan az alperes nem terjesztett elő kérelmet, ebből pedig az következik, hogy az alperes az adatigénylésben foglaltak szerint mindösszesen a személyes adatok kitakarásával köteles kiadni az adatigénylésben meghatározott iratokat. Az anyagi jogi pervezetéssel kapcsolatos alperesi aggályokat ugyancsak nem osztotta, s mindezekből arra következtetett, hogy nem áll fenn az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó körülmény.

[18] Az alperesi fellebbezés nem alapos.

[19] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével és annak nagyobb részben indokaival is egyetértett.

[20] A másodfokú bíróság osztja azt a felperesi és elsőfokú bírósági álláspontot, hogy a pert megelőzően közölt költségtérítés összege az Infotv. 31. § (1) bekezdésének második fordulata szerinti, a költségtérítés felülvizsgálatára irányuló peres eljárás során nem emelhető fel. E törvényhely szerint az igénylő a közérdekű adat megismerésére vonatkozó igény

elutasítása vagy a teljesítésre nyitva álló, vagy az adatkezelő által a 29. § (2) bekezdése szerint meghosszabbított határidő eredménytelen eltelte esetén, valamint az adatigénylés teljesítéséért megállapított költségterítés összegének felülvizsgálata érdekében bírósághoz fordulhat. Az első fordulat szerinti adatkiadás iránti perben az irányadó bírói gyakorlat alapján az adatok kiadásának megtagadását megalapozó tények tekintetében nyilatkozatát megváltoztathatja az adatkezelő, de ez a lehetőség a költségterítés összegének felülvizsgálata iránti perben nem áll fenn.

[21] Helytálló az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy a második fordulat szerinti perben az alperes által előzetesen közölt költségigény határozza meg azt a keretet, amelyen belül a bíróság dönthet. A pert megelőzően az alperesnek a költségterítés összegét közölnie kell, az összeg ismeretében ugyanis a felperes dönti el, hogy – a vonatkozó Kormányrendelet ismeretében – azt nem vitatja, avagy perben vitássá teszi. Az alperesi érveléssel szemben a kúriai joggyakorlat sem teszi lehetővé a költségigény perbeli felemelését, csak a megtagadási okok megváltoztatását. A költségterítés megfizetésének elmulasztása azonban nem a teljesítés megtagadását megalapozó körülmény – ahogy azt az elsőfokú bíróság helytállóan kifejtette az Infotv. struktúrájának elemzésén alapján –, hanem az adatkiadási kötelezettség teljesítését akadályozó körülmény.

[22] Az alperes által közölt költségterítési összeget nem teszi megalapozatlanná, ha indokolása és levezetése a pert megelőzően elmaradt, azt a bírósági eljárásban pótolhatja. De a jelen esetben az alperes az előzetes eljárásban közölt 259.000 forint költség kapcsán maga hivatkozott arra, hogy az az cég1 Zrt-nél felmerült költség, arra vonatkozóan azonban nem tett nyilatkozatot, hogy ezt az összeget miért kell az alperes költségének tekinteni és csak általánosságban hivatkozott a jogi szakértők és alkalmazottak magas költségeire. E tekintetben a másodfokú bíróság szükségtelennek találta az alperes kioktatását az általa bizonyítandó tényekről, s további tények előadására sem szólította fel, mivel az Infotv. és a Kormányrendelet a kérelemmel érintett adatkezelő vonatkozásában teszi lehetővé a felmerült költségek érvényesítését, más adatkezelőnél – akár azonos igénylő azonos tartalmú kérelme mellett – felmerülő költség érvényesítése kizárt.

[23] A fentiek folytán az elsőfokú bíróság nem mulasztott, amikor az alperest sem a 259.000, sem a 425.791 forint tekintetében nem oktatta ki részletesen arról, mely tényeket kell előadnia és bizonyítania, mert az alperes perfelvételi nyilatkozata nem volt hiányos, és a Pp. 237. § (2) bekezdése nyomán a bizonyítás szükségessége sem merült fel, így az arról való kioktatás is felesleges. A felperes tényelőadása alapján megállapítható, hogy nem nála merült fel az előzetesen közölt 259.000 forint költség, ennél magasabb összeget pedig a perben nem érvényesíthet. A kizárólag jogkérdésben való döntés okán alaptalanul hiányolta az alperes az általa csatolt bizonyítékok részletes értékelését, az elsőfokú bíróság további pervezetését vagy kioktatását.

[24] Érdemben helyesen indult ki abból a törvényszék, hogy az alperes az iratokban rögzített egyes, pontosabban meg nem jelölt nem nyilvános adatokra nem, mint megtagadási okokra hivatkozott: ellenkérelmében is csak attól függően kérte a kereset elutasítását, hogy a

felperes megfizeti-e a magasabb összegű költségtérítést. Viszontkereset előterjesztése nélkül nyilatkozott úgy, hogy azt kéri, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze a felperest az adatok kiadása fejében 425.791 forint megfizetésére, s csak akkor kérte a kereset elutasítását, ha erre a felperes nem hajlandó. Arra tekintettel, hogy az alperes nem hivatkozott az iratelvekkel szemben az adatok elsődlegességére, s a jogszabályok felsorolásán felül körülírással sem jelölt meg egyetlen olyan adatot sem, melyet valamely pontosan meghatározandó jogszabályi rendelkezés nyomán felismerhetetlenné kellene tenni, az elsőfokú bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy végrehajtható ítéleti rendelkezéssel meghatározza az Infotv. 30. § (1) bekezdése szerinti adatokat.

[25] Az elsőfokú bíróság a Pp. 2. § (2) bekezdésének és 342. § (1) bekezdésének megfelelően hozta meg ítéletét, s az abban foglaltaknak az alperesi teljesítés abban az esetben is megfelel, ha az alperes az Infotv. hivatkozott rendelkezése szerint egyes, meg nem ismerhető adatok felismerhetetlenné tétele mellett szolgáltatja az adatokat. E vonatkozásban megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a professzionális pervitel mellett az alperes ismerte a Pp. 163. §-ában foglaltakat, s mivel maga hivatkozott azokra a jogszabályokra, amelyek nyomán bizonyos adatokat a felperes nem ismerhet meg, így akár úgy is védekezhett volna, hogy egyes adatok vonatkozásában az adatkiadást meg kell tagadni, azaz a „teljes” iratok kiadására irányuló keresetet részben el kell utasítani. Ilyen perfelvételi nyilatkozatot azonban az alperes nem tett, mint ahogyan a felperes sem vonta kétségbe, hogy keresetét egyes adatok kitakarása mellett indokolt teljesíteni. Téves az anyagi pervezetés azon értelmezése, miszerint az elsőfokú bíróság olyan perfelvételi nyilatkozatot – azaz tény- és jogállítást is – köteles lenne a féltől kinyerni, melyre utalást sem tett, ám az pernyertességéhez vezetne; ez a per pártatlan elbírálását tenné kétségesé. Épp a fellebbezésben hivatkozott 32.Pf.20.912/2018/9-II. sz. végzés indokolása mondja ki, hogy az alperesi védekezés jelöli ki a bizonyítás kereteit, s ez a hatályos Pp. 6. §-ával együttesen értelmezve sem vezethet arra a következtetésre, hogy az aktív bírói közrehatásnak a peres eljárásban a felek által fel nem vetett és vitássá nem tett kérdésekre kell kiterjednie.

[1] Az alperes által hivatkozott kúriai gyakorlat alapján sem hozható ellentétes döntés. A Pf.20.877/2018/4. és 20.913/2018/4. sz. ítéletek alapjául szolgáló adatigénylést a per alperese 2016 júliusában, a Kormányrendelet hatálybalépését megelőzően vette kézhez, s csupán érdemi ellenkérelmében hivatkozott az adatokat hordozó iratok terjedelme okán munkaerőforrása aránytalan igénybevételére. A Kfv.37.955/2019/6. sz. végzés alapjául egy építési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata szolgált, az azonban jelen perben nem releváns, hiszen a Kúria felülvizsgálatával érintett perben a felperes semmisségi okra hivatkozott, melyet az elsőfokú bíróságnak hivatalból is vizsgálnia kellett volna. A Kúria határozata indokolásának [39] pontjában részletesen elemezte a ténybeli és jogi hivatkozások elhatárolását, majd az [51] pontban a semmisségi ok bekövetkezének vizsgálatát, s az e körben felmerülő bizonyítás lefolytatását írta elő a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság számára. Jelen perben azonban az alperesi jogi érvelésben előadottakat az ítéltábla nem osztotta, így a tényekre vonatkozó bizonyítást szükségtelennek találja.

[2] A Fővárosi Ítéltábla a fenti indokok alapján sem az elsőfokú ítélet megváltoztatására, sem a Pp. 380. § c) pontja és 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésére

nem talált indokot, így a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint azt helybenhagyta. Határozatát az alperes kérelmére a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja szerint tartott tárgyaláson hozta meg.

[3] A fellebbezés megalapozatlansága okán a felperes a másodfokú eljárásban is pernyertes, így a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperest megilleti az elsőfokú eljárásban csatolt megbízási szerződés alapján felszámított, a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti ügyvédi munkadíjban álló perköltség.

[4] A másodfokú eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint ugyancsak tárgyi illetékmentes.

Budapest, 2022. február 8.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Karaszi Margarita s.k.
bíró

bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k. előadó